

Merkittävä Karjalan tutkija, professori **Hannes Sihvo** kuoli Vantaalla 20.10.-03. Hän oli syntynyt 16.1.1942 evakkomatalla Kuopiossa. Sihvo toimi lähes 30 vuotta Joensuun yliopiston kotimaisen kirjallisuuden professorina ja kymmenen vuotta vararehtorina.

Tultuaan v.1967 Kalevalaseuran sihteeriksi hän perehtyi karelianisiin historiaan kirjoittaessaan seuran historian "Karjalan löytäjät". Tutkimus laajeni kuuden vuoden kuluttua väitöskirjaksi "Karjalan kuva", joka kuuluu kulttuurihistoriamme peruslukumistoon.

Opetus- ja hallintotehtävien rinnalla Sihvo tuotti kymmeniä artikkeleita, monografioita ja antologioita. Heikki Kirkisen ja Pekka Nevalaisen kanssa hän kirjoitti teoksen "Karjalan kansan historia" (1995), toimitti Nevalaisen kanssa Inkerin ja Karjalan historiaa, kansaa ja kulttuuria käsittelevät teokset sekä kirjoitti kotimaisen kirjallisuuden puolelta mm. perusteellisen kuvauksen Aleksis Kiven elämästä.

Karjalan Sivistysseura oli palkinnut Sihvon ansiomerkillään.

Maria (Maija) Niemelä siirtyi tuonilmaisiin koti-

paikkakunnallaan Kemissä 7.8.-03. Hän oli syntynyt Iissä 6.4.1925 oulankalaisen Simo ja Pelagia Niemelän, ent. Saikoff toiseksi vanhimpana lapsena.

Koko aikuisikänsä Maija vietti Kemissä ja työskenteli yli neljä vuosikymmentä posti- ja lennätinlaitoksen palveluksessa kassanhoitajana. Hänet tunnettiin ahkerana, tunnollisena ja joskus tiukanakin teletoinenhaltijana. Ansioistaan hänelle myönnettiin valtion virkaansioimerkki kolmenkymmenen vuoden palveluksesta sekä Suomen Valkoisen Ruusun ritarikunnan I luokan mitali kultaristein. Ammatihdistystoiminnasta hän sai vastaanottaa Puhelinvirkamiesliiton standardin, sota-ajan palveluksesta rintapalvelustunnuksen ja siihen kuuluvan tammenlehvämerkin sekä Lottaristin.

Maija oli ennen kaikkea ortodoksisen kirkon antaumuksellinen palvelija. Oma kotiseurakunta oli hänelle rakas ja sen toimintaan hän osallistui mm. kuorossa ja eri toimintapiireissä. - Maijan kaltaisten ahertajien työpanos huomataan vasta siten, kun he ovat poissa.

Vuonna 1990 metropolilta Leo myönsi Maijalle piispallisen siunauskirjan ansiois-

ta Oulun ort. seurakunnan ja Kemian ort. seurakunnan aktiivijäsenä. Myös PSHV palkitsi hänet standaarillaan.

Maria Niemelä siunattiin 23.8. Kemian ort. kirkossa ja haudattiin Paattionlehdon hautausmaalle. -Ollos iäti muistettu! KM

Sirkka-Liisa Malm o.s. Palokoski kuoli 9.9.-03 Helsingissä. Hän oli syntynyt 5.10.1950. Pari kuukautta aikaisemmin kuoli Kuusankoskella hänen veljensä **Juha Markku Palokoski**. Heidän isänsä oli taiteilija Johannes Palokoski, syntyjään Uhtuan Röhön Vasiljefjeja. Hänen veljensä Matin poika **Elmer Palokoski** kuoli 18.7.-03 Oshavassa Kanadassa. Elmer oli syntynyt 1.3.1954. (L. Lahti)

Iivana Melentjev Mikonpoika kuoli raskaan taudin murtamana 15.8.-03 Kostamuksessa. Hän oli syntynyt 17.12.1948 Uhtualla. Akonlahden Jehrimänvaaran Jehrimän Iivanan Onuhrien Mikon ja Märkävaaran Huurein (Suuren) Iivanan Iron neljäntenä lapsena.

Päätettyään Uhtuan keskikoulun Iivana hakeutui Sortavalan maataloustekniikkiin ja palasi v. 1968 maatalouskoneiden mekaanikkona kotikylänsä neuvostotilalle, jossa hän oli toistakymmentä vuotta konekorjaamon johtajana. Sen jälkeen hän päätti vaimonsa ja lastensa kanssa siirtyä Kostamuksen vuorikombinaatille. Siellä Iivana työskenteli yli kaksikymmentä vuotta autoliikenneosaston ylimekaanikkona ja oli viime vuodet saman työosaston johtajana. Tunnollisena ja uutterana työntekijänä

hän hankki itselleen arvoitetun aseman ja todisti, että karjalaisten keskuudessa on tosipäteviä ammattimiehiä.

Työnsä ohessa Iivana osallistui vaimonsa Tatjanan kanssa kaupungin yhteiskunnalliseen elämään Paikallinen kansantanssi - ja laulu-yhtye Hete sai heistä mainion vahvistuksen. Toistakymmentä vuotta he olivat mukana sen toiminnassa, ja Iivanaa pidettiin suorastaan yhtyeen vetonaulana.

Poismennettyä jäivät kaivaten muistelemaan vaimo Tatjana, pojat Aleksei ja Mikko, veli Viktor, siskot Hilja ja Valentina sekä ystävät ja tuttavat. -VM.

Vappu Karjalainen, ent. Sepponen o.s. Denisova kuoli Teuvan sairaalassa 15.8.-03 lyhyen sairauden jälkeen. Hän oli syntynyt Vuokkiniemen Livonsuussa 11.12.1908.

Kesällä 1995 Vappu tuli jouduttuaan asumaan eri puolilla Venäjää Ukrainan kautta sukulaisten luokse ativoihin Suomeen. Viimeiset vuotensa hän vietti palvelukoti Mäntyniemessä. Näkö ja kuulo olivat heikentyneet ja jäseniä kivisti, mutta 'piä ruatoi' viimeiseen asti. - AL

Jouki Timonen Iivanantyttö kuoli 27.11.-03 Tungozerossa (Kananainen) 74 vuoden ikäisenä. Hän oli syntynyt 1929 pienessä Korpjärven kylässä lähellä nykyistä Pääjärven taajamaa.

Kylässä oli Joukin lapsuuden aikoihin vain seitsemän taloa. Lapsuus oli vaikea, sillä isä vangittiin 1938 ja ammuttiin syyttömänä kuten monet muutkin silloisina vuosina. Äiti ja lapset siirrettiin asumaan Tuhkalan kylään. Sodan syttyessä he joutuivat evakkoon Arkangelin alueelle erääseen pieneen kylään. Siellä oli puute kaikesta. Äiti kuoli, ja lapset Jouki ja Hilma joutuivat elättämään itsensä. Kylässä ei ollut kouluaakaan, ja näin karjalaistyöt jäivät vähälle opille.

Sodan loputtua he palasivat kotikyläänsä, ja niin elämä jatkui. Jouki kasvatti tyt-

tärensä aikuisiksi ja auttoi heidän opiskeluaan sillä pienellä palkalla, minkä ansaitsi koulun siivoojana. Kun Hilma-siskon mies, karjalainen metsuri, raskaan työn muramana kuoli, niin Jouki oli aina auttamassa siskon 6-lapsista perhettä kaikin tavoin.

Työssään hän ahersi eläkkeelle pääsyn jälkeenkin eikä koskaan valittanut puutetta, vaikkei maallista hyvää koskaan liikaa ollut.

Pari vuotta sitten hän ekysi hillosoilla. Usean vuorokauden etsinnät eivät tuoneet tulosta. Ne lopetettiin, mutta yhdeksän vuorokauden kulluttua muuan kalalle moottoripyörällä matkannut mies löysi Joukin. Hän oli istunut tiepuolessa hillosankkoineen. Kaikki olivat iloisia, kun hän pääsi kotiin elävänä.

Tuona syksynä Jouki sairastui vakavasti, mutta ei halunnut lähteä sairaalaan. Nyt maalliset työt ovat lopuneet tältä niin ahkeralta ihmiseltä. Hänet haudattiin sateisena syyspäivänä Kanaanisten kalmismaahan. Suremaan jäivät omat vunut, siskon lapset lapsineen, lähi-naapurit ja tuttavat.

Lilja Jefimova

Väinö Aukusti Härkönen kuoli Paltamossa 2.10.-03. Hän oli syntynyt 14.4.1924 Paltamon Leppivaaralla.

Väinön äiti oli Maria Karmujeva Vuokkiniemen Kaskölasta, Korpin talosta. Marian vanhemmat olivat Okku ja Paavila Karmujev. Maria tuli Suomeen pakolaisena 1922 ollessaan vielä nuori tyttö. Hän avioitui sittemmin paltamolaisen Pentti Härkösen kanssa.

Väinö oli kahdestatoista lapsesta vanhin. Sodassa hän puolusti itsenäisyyttämme Rukajärven ja Tiiksan suun-

nalla. Sodan jälkeen hän avioitui naapurin tytön Laina Juntusen kanssa. Lapsia perheeseen syntyi seitsemän.

Väinö työskenteli sähköasentajana Kainuun Valo Oy:ssä yli 30 vuotta. Kainuuta sähköistettiin ja työtä oli paljon. Sairaseläkkeelle hän joutui jäämään 1981.

Vuokkiniemessä Väinö kävi kaksi kertaa katsomassa äitinsä asuinsijaa Korpin taloa ja tapaamassa serkkujaan Maria Kirillovaa ja Aino Proskurjakovaa.

Poismennyttä jäivät suremaan vaimo, lapset perheeseen sekä sukulaiset ja ystävät. - HH

Graafinen taiteilija **Pekka Vaara** siirtyi tuonilmaisiin 2.9.-03 Järvenpäässä. Hän oli syntynyt 17.10.1929 Kuhmossa ja hänen vanhempansa olivat Viljo Vaara, ent. Vasili Puavilanpoika Dorofejeff Uhtuasta ja Anni Puavilantytär, ent. Sergejef Kiimasjärven Luvajärvestä.

Lapsuusvuotensa Pekka eli Kuhmossa, missä hänet kastoivat perheystävä ortodoksinen kirkkoherra Mikael Ievanen (Isajeff) ja missä perheystäviä olivat muut Kuhmoon siirtyneet vienankarjalaiset perheet.

Pekka kävi koulua vv. 1942-44 Äänislinnan yhteiskoulussa ja jatkoi vv. 1944-47 Nurmijärven yhteislyseossa ja

asui Väinölän koulukodissa. Graafiseksi taiteilijaksi hän valmistui Ateneumista 1959 ja toimi sen jälkeen mainosalalla ateljeepäällikkönä sairastumiseensa asti.

Pekka maalasi akvarelleja ja harrasti metsästystä ja kalastusta. Hän oli Karjalan Sivistysseuran uskollinen jäsen, kävi esi-isiensä mailla Uhtuassa, Jyväskylässä ja Luvajärven vessä sekä toimi aktiivisesti matkamiehen ristin aikaansaa-

miseksi Uhtualle. Jyväskylän Romanaisen talon muistoksi pidetyissä Tsigojeffien sukujuhliissa hän oli uskollinen kävijä. - Sotilasarvoltaan Pekka oli luutnantti.

Poismennyttä jäivät kaipaamaan puoliso Annikki ja lapset perheineen sekä sisarukset Irja Rämä, Helena Ketu ja Jaakko Vaara perheineen sekä edesmenneitten sisarusten Paavo, Yrjö ja Maria Vaaran perheet. - IR

MERKKIPÄIVIÄ

Senja Törmälä täyttää 90 vuotta Jyväskylässä 7.1.2004. Hänen sukujuurensa ovat Repolassa ja Akonlahdessa. Isä oli Feodor Netsäinen Repolan kirkonkylästä ja äiti Ida Savinainen Akonlahdesta, Dobrinien sukua.

Senjan isä Feodor työskenteli Repolassa Karjalan vapauden hyväksi. Hänellä oli lukuisia luottamustehtäviä, mm. kunnallislautakunnan esimiehenä. Tarton rauhan jälkeen Netsäinen pidettiin, mutta hän pääsi saattajiltaan karkuun ja toi perheensä Suomeen v. 1921. Perheessä oli kymmenen lasta, joista Senja kolmanneksi vanhin.

Perhe päätyi Turkinsaaren pakolaisleirin kautta Lieksaan ja Kuhmoon ja edelleen v. 1924 Suojärvelle. Senja avioitui siellä pankinjohtaja Oskari Törmälän vaimoksi. Talvisodan alettua 1939 he pakenivat taas Suomeen, nyt Eu-

rajoelle. Jatkosodan aikana he muuttivat takaisin Suojärvelle ja joutuivat sodan loputtua pakenemaan kolmannen kerran Suomeen, nyt Veitsiluotoon. Kun suomalaisten täytyi rauhansopimuksen mukaisesti ajaa saksalaiset pois Pohjois-Suomesta, joutui Netsäinen perhe neljännen kerran evakkotielle.

Lehtemme esittää pirteälle 90-vuotiaalle sydämelliset onnittelut. - PK

Vuokkiniemi-seuran heimotapaamiset onnistuivat hyvin

Vuokkiniemi-seuran Pohjois- ja Itä-Suomen jäsentapaaminen järjestettiin Kajaanin ort. seurakunnan seurakuntasalissa 9.11.2003. Paikalla oli lähes 30 henkeä. Läsnä olleiden mukaan tilaisuus oli oikein onnistunut ja hengeltään mukava.

Tilaisuudessa kuullussa esitelmässä **isä Kauko Ivanoff** kertoi ortodoksisuudesta Vienassa ja pakolaiskokemuksista Kuhmossa. Juminkeko-säätiön pj **Markku Nieminen** kertoi läsnäolijoille runokyläprojektista ja sen nykyvaiheesta. Vuokkiniemellä on Niemisen mukaan keskeinen osuus koko vienankarjalaisen kulttuurin tulevaisuuden kannalta. Heimotapaamisen tarjoilusta vastasivat **Toini Peksjeff, Helena Laukkanen, Pirjo Huusko** ja **Sirpa Hoppo** - passipo teillä sriipinistä ta muustai hyvästä!

Pohjanmaan tapaaminen pidettiin 12.10. Teuvalla, missä olimme **Ritva ja Pauli Tamsin** vieraina. Vieraista oli runsaat 30. Saimme kuulla **Raija Lesosen** selvityksen vuokkiniemisistä suvuista ja **isä Johannes Häntsen** alustuksen Vienan uskonnollisesta elämästä ja ortodoksisuudesta vallankumouksen jälkeen. Kahvituksesta ja arpajaisista kertyi vanhustentalorahastoon yli 200 euroa. Äijän passipuo Ritvala ta Paulilla kostituksesta!

Molemmista tapaamisissa pj **Kai Paajaste** kertoi Vuokkiniemi-seuran nykytoiminnasta, ja seuraan liittyi useita uusia jäseniäkin. Tuleva Vuokkiniemen pitäjähistoriikki kiinnosti läsnäolijoita, joilla oli jopa omia valokuviain mukana kirjaa varaku-

Keväällä Vuokkiniemi-seuran tapaaminen pyritään järjestämään Etelä-Suomessa.